

GŁOS POMORSKI

Nr. 264 — Rok 2.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 50 mk

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 900 mk., przedpłata na początku z odnośzeniem do domu miesięcznie 990 mk. — pod opaskę w Polsce 1150 mk., do Niemiec i W. M. Gdańska 350 mk. niem., do Francji 2,50 franc., do Anglii 0,5 shilling, do Stanów Zjednoczonych 25 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem. Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.
Rachunek bieżący: Bank Powiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zarobk. i Bankier Privat-Aktiennank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: **Gdańsk nr. 2980.** Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności i wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-tamowej 50 mk., w dziale reklamowym na stronie i 8-tamowej przed tekstem 300, wśród tekstu 350, za tekstem 250, dla zagranicy z wyjątkiem W. M. Gdańska i Niemiec 200% nadwyżki w markach polskich lub ich wartości walutowej. Dla W. M. Gdańska: wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-tam. 10 mk niem., w dziale reklamowym na stronie i 3-tam. przed tekstem 35 mk. niem., wśród tekstu 45 mk. niem., za tekstem 30 mk. niem., dla Niemiec 50% nadwyżki. Za tłumaczenie 20%. — **Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia.** Rachunki są płatne w 8 dniach; po upływie tego terminu dolicza się 5% ponad skonto bankowe.

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, sobota, dnia 11-go listopada 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

88 posłów obconarodowców.

Warszawa, 10. 11. (Tel. wł.) Według dotychczasowych wyników blok mniejszości narodowościowych wraz z osobnemi listami żydowskiemi zdobył mandatów: Żydzi 38,

Niemcy 16, Ukraińcy na Wołyniu i Polesiu 18, Białorusini 10, Rosjanie 1, 5 Rusinów chłiborobów, razem więc 88.

Poważna sytuacja na Bliskim Wschodzie.

Bordeaux. (Pat-P. R.) General Charpe w wywiadzie z korespondentem „Petit Parisien” w Konstantynopolu oświadczył, iż uważa sytuację za bardzo poważną. Kemalisci — ja donosi tenże dziennik — przecięli podmorską kabel telegraficzny.

Położenie we Włoszech.

Rzym. (Pat-Havas). Na posiedzeniu Rady ministrów Mussolini oświadczył, iż przedstawił już energiczne kroki w celu przywrócenia normalnej sytuacji w kraju oraz stłumienia zaczątków ruchu, o których donoszą z Sardynji. Sytuacja zagraniczna jest wielce kłopotliwa. Premier wysłał instrukcje do ambasadora włoskiego w Konstantynopolu, wyrażające konieczność dążenia w kierunku utrwalenia bloku sojuszniczego wobec Turcji, tej Turcji, która — jak zaznacza Mussolini — pobili wprawdzie Grecję, lecz nie powinna sobie wyobrażać, iż pokonała sojuszników.

Rzym. (Pat-Havas). Według informacji „Giornale d'Italia”, na stanowisko ambasadora włoskiego w Paryżu rada ministrów desygnowała barona Avezzano, na stanowisko

ambasadora włoskiego w Waszyngtonie księcia Caetanego-Dymisja Frassatego ze stanowiska ambasadora włoskiego w Berlinie została przyjęta. Ambasadorowie Włoch w Paryżu hr. Sforza, w Tokio Agliotti i w Madrycie Fascetti przeniesieni zostali w stan spoczynku.

Rzym. (Pat-Havas). Cała prasa włoska notuje, że we wszystkich partiach wśród pewnych grup czołowych zaznaczył się ruch ustępowania z partii i przystępowania do faszystów. Notowane są przytem takie fakty, jak przejście do faszystów w Civita Vecchia całej jednej kooperatywy, a w Terra Iripina kooperacji socjalistycznej, zaś w Insula w Denevi 4000 robotników komunistycznych zapisało się do związku faszystów.

Nieprawidłowość wyborcza na Wołyniu.

Warszawa. (Pat.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje w związku z otrzymaniem wiadomości o szeregu rzekomych nieprawidłowości dokonanych przy wyborach na terenie województwa wołyńskiego, p. mtn. spraw wewn. w porozumieniu z generalnym komisarzem wyborczym spowodował wyjazd na miejsce specjalnej komisji.

Poznań. (Pat.) Stronnictwo mieszczańskie ogłasza w swoim organie w „Gazecie Poznańskiej” komunikat zawiadamiający, że wycofuje ono przy wyborach do Senatu swoją listę nr. 14 i proponuje, aby wszyscy sympatycy stronnictwa głosowali w tym dniu na listę narodową.

Szczegóły o nadużyciach wyborczych na Wołyniu.

Warszawa, 10. 11. (Tel. wł.) Z całego Wołynia napływają w dalszym ciągu skargi do komisji wyborczej okręgowej w Łucku na niesłychane nadużycia przy wyborach. Wójtowie i sołtysy za pieniądze (po 200 marek od „sztuki”) zapisywali wyborców jeszcze podczas głosowania; rozpoczęto głosowanie miejscami już w sobotę, — przyjmowano w niedzielę rano tylko głosy żydowskie, chrześcijanom kazano czekać, skutkiem czego wielu odjechało. — Kilku wójtów i sołtysów aresztowano.

Jak Żydzi głosowali.

Warszawa, 10. 11. (Tel. wł.) Przy głosowaniu do pierwszego Sejmu zaledwie 55 procent Żydów uprawnionych do głosowania oddało kartki wyborcze. Widocznie niebardzo Żydzi wówczas wierzyli w Polskę, uważając ją za „państwo sezonowe”. Przy obecnych wyborach do Sejmu oddało kartki 90 procent Żydów uprawnionych do głosowania.

„Lojalność bloku mniejszości”.

Warszawa, 10. 11. (Tel. wł.) Organ sowieckich Białorusinów „Krasnaja Gwiazda” w przeddzień wyborów w Polsce zamieścił artykuł pod tytułem „Wybory w Polsce”, w którym m. i. pisze: Chodzi przedewszystkiem o to, aby do Sejmu Polskiego weszło jaknajwięcej posłów niepolskich. Wnieście to rozpatrzenie w wewnętrzne stosunki polskie i zdyskredytuje Polskę zagranicą. Fakt ten zostanie przez czynnik wrogo usposobione wobec Polski wykorzystany i przyczyni się do przyspieszenia osłabienia naszych celów.

Z procesu Fedaka.

Łwów. (Pat.) W rozprawie przeciwko Fedakowi odczytano wczoraj zeznania kilku świadków a następnie dokumenty przedstawione przez prokuratora i szereg innych aktów, poczem rozprawę odroczone do piątku.

Strajk w Zagłębiu Dąbrowskim zlikwidowany

Warszawa. (Tel. wł.) Pisma warszawskie donoszą, że strajk w Zagłębiu Dąbrowskim został zlikwidowany wczoraj rano na podstawie nowej umowy zbiorowej. Umowa ta ma obowiązywać do dnia 1-go maja r. p.

Rewizje stawek płacy postanowiono odbywać co dwa miesiące. Obecna podwyżka wynosi 54 proc.

Zwiększenie szeregów faszystów.

Rzym. (Pat.) Cała prasa włoska notuje, że we wszystkich partiach wśród pewnych grup członków zaznaczył się ruch występowania z partii i przystępowania do faszystów. Notowane są przytem takie fakty, jak przejście do faszystów w Civita-Vecchia całej jednej kooperatywy, a w Serra-Iprina korporacji socjalistycznej w Isola del Liri zaś 4000 robotników-komunistów zapisało się do Związku faszystów.

Wynik wyborów w Ameryce.

Waszyngton, 9. 11. (Pat-Havas). Według wyników wyborów, ogłoszonych w Waszyngtonie wczoraj wieczorem, republikańska większość izby straciła 38 mandatów, które przypadają demokratom. Zwycięstwo wyborcze demokratów, którym przypadnie zapewne większość mandatów, można porównać ze zwycięstwem wyborczym, jakie odnieśli republikanie w 1920 roku, tylko, że jak się zdaje — obecna klęska będzie bardziej dotkliwą niż klęska demokratów w 1920 roku. W senacie stracili wprawdzie republikanie jakieś 5 do 6 mandatów, ale mimo to zachowują nadal większość po swojej stronie.

Odszkodowanie niemieckie.

Berlin. (Pat-P. R.) Rząd niemiecki przedłożył komisji odszkodowań nowe propozycje w odpowiedzi na wnioski, wysunięte w raporcie komisji.

Leafield. (Pat-P. R.) Cała prasa angielska żywo omawia sytuację na Bliskim Wschodzie. „Daily Telegraph” pisze: Sprzymierzeńcy zdecydowani są postępować w tej sprawie solidarnie. Jasnem jest, że ani Francja ani Włochy nie mogą w danej chwili tolerować agresywnego zachowania się Kemal-baszy. Co się zaś tyczy stanowiska Anglii w tej sprawie, to Kemal z pewnością nie miał nigdy wątpliwości co do tego. Kemal-basza wie doskonale, iż nadużycie dobrej woli i cierpliwości Anglii mogłoby sprowadzić poważne następstwa zarówno dla niego samego, jak i dla całego narodu tureckiego. „Westminster Gazette” pisze: Wszelkie obawy wobec sytuacji na Bliskim Wschodzie nie powinny mieć miejsca dopóty, dopóki utrzymana zostanie solidarność aliantów.

Paryż. (Pat-Havas). Wobec poważnej sytuacji na Wschodzie rządy angielski, francuski i włoski postępują w ściślejszym i ciągłym kontakcie. Zdają się, iż Francja i Anglia porozumieją się z łatwością co do daty ostatecznego otwarcia konferencji lozańskiej, wobec tego, że w kołach politycznych angielskich uznano konieczność szybkiego wszczęcia rokowań.

—* Zaprośzenia na wiec Chrześ. Związku Jedności Narodowej dla wyborców do Senatu noszą mylną datę, na co zwracamy uwagę. Zaprośzenie to jest ważne na dzisiejszy wiec (dnia 10 bm.), który się odbędzie na sali „Tivoli” wieczorem o godzinie 7 i pół.

8

8

8

8

8

Ostateczny wynik wyborów w okręgu grudziądzkim.

Uprawnionych do głosowania było	130 781
głosowało	105 951
unieważniono	331
Na listę 1 oddano	4 041
" " 2 "	1 659
" " 5 "	56
" " 7 "	25 517
" " 8 "	49 646
" " 14 "	1 010
" " 15 "	23 690

Wybrano posłów Nowickiego i Krzywińskiego z listy 8. p. Redera z listy 7-mej, p. Daczko z listy 16-tej.

Sekretariat Chrześcijańskich Związków Zawodowych istnieje w Grudziądzu przy ulicy Grobliwej 31. Otwarty jest od 8-1 i od 3-6.

Tam interesenci otrzymać mogą wszelkie informacje i porady w sprawach zawodowych itd. Kierownikiem jest p. Jan Nowak. Telefon 713.

W niedzielę głosujesz na 8

Polityka wewnętrzna i zewnętrzna Polski.

(Nota werbalna Rządu Polskiego do rządu Sowieć. — Minister Narutowicz o sytuacji powyborczej u nas i na

Litwie Kowieńskiej — o stosunku do Włoch oraz o incydentach z Rosją sowiecką.)

P. minister spraw zagr. Narutowicz złożył w środę zastępcy przedstawiciela rządu sowieć notę werbalną treści następującej: Prawidłowe stosunki przedstawicielskie pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Rosją sowiecką zostały nawiązane w roku ubiegłym przez wydelegowanie Pana Filipowicza do Moskwy a Pana Karachana do Warszawy, przyczyniając się do stopniowego uregulowania szeregu zagadnień, dotyczących obu Państw, a w szczególności skomplikowanych zagadnień, związanych z wykonaniem traktatu ryskiego. Po powołaniu p. Karachana do Moskwy w styczniu r. b. dla zastępstwa Pana Komisarza Ludowego spraw zagranicznych został mianowany charge d'affaires ad interim (tymczasowym pełnomocnikiem), poczem w październiku r. b. przybył jako zastępca p. Karachana p. Oboleński. Ze strony Polski również w październiku r. b. wysłany został do Moskwy nowy charge d'affaires p. Knoll. W związku z oficjalnym rozpoczęciem urzędowania przez p. Oboleńskiego zostały podniesione przez rząd rosyjski pewne szczegóły natury formalnej, do których rozważenia Rząd Polski przystąpił z gotowością, a których przychylnego rozwiązania należało oczekiwać w niedługim czasie. W tym stanie rzeczy najniepodziwniej zostało zakomunikowane imieniem rządu R. S. F. S. R. ultymatywne żądanie natychmiastowego załatwienia rzeczonych formalnych szczegółów. Wobec niezwykłości podobnego żądania w stosunkach dyplomatycznych i na domiar zupełnie nie umotywowanego ze względu na wspomniane wyżej traktowanie sprawy ze strony Polski, Rząd Polski czuł się zmuszonym uchylić podobne żądanie, poczem p. Oboleński oświadczył, iż musi opuścić Warszawę. Gdy zaś jednocześnie polski charge d'affaires w Moskwie nie miał możliwości wręczenia swoich listów uwierzytelniających, Rząd Polski musiał uznać za konieczne, wezwanie p. Knolla do Warszawy. Ubolewając nad tym incydentem, wywołanym przez rząd R. S. F. S. R. rząd polski żywi przekonanie, że sprawa ta zostanie w najkrótszym czasie wyjaśniona i uregulowana.

Wobec tego, że sprawa wywołała pewne zaniepokolenie w społeczeństwie, wczoraj (czwartek) wieczorem o godz. 5 min. 30 minister spraw zagr. p. Narutowicz złożył przed gronem zebranych dziennikarzy następujące wyjaśnienie:

W momencie, kiedy uwaga czynników politycznych polskich i prasy pochłonięta jest niezmiernie ważną dla państwowości polskiej sprawą wyboru do pierwszego po Konstytucji Sejmu i Senatu, poczytuje sobie za swój obowiązek zabrać wam, Panowie, kilka chwil czasu sprawami polityki zagranicznej. Czynię to przede wszystkim dlatego, aby podkreślić, z jaką uwagą śledzi zagranica przebieg naszych wyborów. Za bardzo pomyślny poczytywać może z tego powodu objaw, że społeczeństwo nasze wykazało w pełni dojrzałość narodową, zrozumienie powagi chwili i interesu państwowego. Ogromna frekwencja, żadnym incydentem nie zmącona, spokój nawet w okręgach, w których od dłuższego już czasu zorganizowana tendencyjna akcja zewnątrz starała się go zakłócić — są w swoim rozwoju państwowym doskonałym egzaminem, jakim poszczycić się może wobec zagranicy nasz naród. Znaczący procent uprawnionych do głosowania wśród mniejszości narodowych — mam tu na myśli przede wszystkim Kresy Wschodnie — stanął świadomie do urny wyborczej, w czem miał możliwość zrozumienia całej liberalności naszej Konstytucji i bezstronnego postępowania naszych władz administracyjnych.

W przeciwieństwo do tego z przykrością stwierdzić muszę, że prawie równocześnie z naszymi przeprowadzonymi wyborami na Litwie Kowieńskiej, pomimo, że były wyrazem przekonania ludności miejscowej, dały rządowi litewskiemu już po ich odbyciu asumpt do tendencyjnej rewizji wyników i sztucznych przesunięć na korzyść stronnictw rządowych, na rażącą szkodę mniejszości narodowej. Sprawy te, tak blisko obchodzące między innymi żywioł polski w Kowieńszczyźnie, śledzić musimy wraz z całą zagranicą tem pilniej, że rząd kowieński dotąd nie uznał za wskazane, podać do wiadomości publicznej urzędowych wyników wyborów. W każdym bądź razie według posiadanych przez nas wiadomości ludność polska w Kowieńszczyźnie, składająca się w znacznej większości z drobnych rolników, zachowała swoją świadomość narodową, przeprowadzając około 6 polskich posłów, wybór których znaczna część rząd kowieński chce najsłuszniej unieważnić. Jeżeli przedstawilem panom powyżej doniosłość w polityce międzynarodowej, — stabilizacji wewnętrznych organów państwa w drodze wyborów, to uczyniłem to w rozumieniu, że są one świadectwem pokojowego rozwoju państwa i odbiciem naszej zdecydowanej polityki pokoju,

która pozwoli nam skierować uwagę i energię ku wewnętrznej budowie państwa i nie minie bez echa, jak to już w ostatnim spotkaniu z panami miałem możliwość wykazać, w dziedzinie stosunków międzynarodowych.

Sprawa Bliskiego Wschodu, do której tu właśnie czynię aluzję, zmierza już dziś dzięki naszym wysiłkom do pokojowego zlikwidowania. Jakkolwiek byliśmy z początku zwolennikami zlokalizowania sprawy Bliskiego Wschodu i ograniczenia liczby uczestników konferencji, która ma się zebrać, to jednak nie przestaliśmy ani na chwilę oceniać wagi naszych własnych interesów w tym względzie. Rząd polski zaznaczył zresztą, gdzie należy, swoje stanowisko. Dziś nie bez zadowolenia stwierdzić mogę, że znajduje ono lepsze zrozumienie w życzliwych nam sferach opinii zagranicznej, jak można o tem sądzić na przykład po zasłoniętych na ulicę artykułach wybitnego publicysty francuskiego na łamach „Temps'a”. W każdym razie dziś nikt nie może mieć wątpliwości, że rząd polski nie mógłby się czuć w jakiegokolwiek mierze związanym układem międzynarodowym, w którymby nie brał udziału.

W związku ze zmianą rządu we Włoszech otrzymałem od prezydenta Mussoliniego za pośrednictwem włoskiego charge d'affaires w Warszawie oficjalne zawiadomienie o tym fakcie wraz z wyrazami gorącego pragnienia utrzymania i zacieśnienia stosunków polsko-włoskich.

W dniu wczorajszym wysłałem prezyd. Mussolinemu za pośrednictwem posła naszego w Rzymie podziękowanie rządu polskiego i ze swej strony wyraziłem mu pragnienie szczerej przyjaźni i współpracy polsko-włoskiej, opartej na wzajemnym zaufaniu.

Zwrot w polityce Włoch w kierunku brzościwa broni z czasów wojny i podniesienia prestige u Włoch zagranicą zaznaczył się również dążeniem do zacieśnienia węzłów przyjaźni ze wszystkimi sprzymierzonymi i zaprzyjaźnionymi państwami, w pierwszym zaś rzędzie ze Stanami Zjednoczonymi, Anglią i Francją. Dotychczasowe stanowisko Bonar Law'a i Poincaré'go względem prezydenta Mussoliniego pozwala przypuszczać, że wobec zbliżającej się konferencji lozańskiej i konieczności solidarnej polityki w sprawie Bliskiego Wschodu, rządy francuski i angielski w tym samym kierunku pracować będą. Te same motywy konieczności solidarnej polityki między aliantami mogą się odbić jedynie korzystnie na stosunkach polsko-włoskich tak politycznych jak i ekonomicznych. Dlatego też rząd polski odnosi się z zaufaniem do nowego gabinetu włoskiego, wierząc, że polityka jego będzie iść po linii utrwalenia pokoju w Europie jak i na Wschodzie, opierając się na zawartych traktatach.

Przechodząc do drugiego tematu mojej z panami rozmowy, tj. do konferencji rozbrojeniowej w Moskwie przypomnieć pragnę, że w międzyczasie przyjmując nasze zbiorowe postanowienia rewelkie, rząd sowiecki oznaczył termin rozpoczęcia tej konferencji na dzień 30 bin. Pod względem programu jej prac żadne zmiany nie są z naszej strony przewidziane. Zaszedł jedynie jeden doniosły fakt dla nas, jak i dla losów całej konferencji fakt, a mianowicie, że rząd rumuński zwrócił się do nas z prośbą, abyśmy Rumunię zastąpili na tej konferencji. Ten zaszczytny dla nas mandat ma tem większe znaczenie, że w ten sposób wszystkie sąsiadujące z republiką sowiecką europejskie państwa, będą na dziedzie w Moskwie poraz pierwszy reprezentowane. Skoro poruszam, sprawy dotyczące Rosji, chciałbym również jasno oświetlić panom fakt, który w formie pogłoszek pewno już ich doszedł, a dotyczący wyjazdu z Warszawy obecnego przedstawiciela R. S. F. S. R. Oboleńskiego i przewidzianego wyjazdu naszego charge d'affaires w Moskwie p. Knolla, w skutek czego kierownictwa obu poselstw obejmą ich zastępcy. Do tej sprawy nie należy bynajmniej przywiązywać znaczenia politycznego, gdyż spowodowana ona została względami czysto formalnej natury, nie naruszając w zasadzie tego polepszającego się stanu rzeczy, jakim zaznaczył się w stosunkach sąsiedzkich ostatni okres czasu. Podczas, gdy nasze poselstwo w Moskwie zachowało swój dawny charakter i formę, rząd sowiecki, jakiegoś się w ostatniej chwili dowiedzieli, zamierza z okazji zmiany swego przedstawicielstwa w Warszawie nadać mu nowy swego przedstawicielstwa w Warszawie nadać mu odmienną formę akredytywną i charakter. Aczkolwiek gotowi jesteśmy życzliwie traktować protokularnie postulaty sowieć, to jednak stać się to winno na podstawie porozumienia się obu rządów. Nie wątpię przeto, że ten incydent, nie przez nas wywołany, zostanie wkrótce załatwiony w drodze ogólnie obowiązujących w dyplomacji świata zasad i obyczajów.

Nauka, literatura i sztuka.

Wypożyczalnia przezroczy.

Otrzymujemy komunikat następującej treści: Przezroczenia Polsk. Tow. Krajoznawczego w Warszawie została po przerwie wakacyjnej otwarta i czynna jest codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 5-8. Wypożyczalnia posiada największy w Polsce zbiór

przezroczy w dziedzinie krajoznawstwa, przyrody, historii i sztuki.

Związek literatów w Krakowie.

Na ostatnim wspólnym walnym zebraniu Związku i Zrzeszenia literatów dokonał się ważny fakt połączenia tych dwóch istniejących w Krakowie pokrewnych organizacji. Prezesem obrano prof. dr. M. Szykowski, sekretarzem Antoniego Waśkowskiego.

Deutsche Wähler in Pommern!

Eure Liste der Senatskandidaten ist infolge eines unglücklichen Formfehlers durch die Thorner Kommission gedruckt worden. Ihr werdet also keine Möglichkeit haben, am 12. November eure Stimmen für die Liste 16 abzugeben.

Wollen wir jetzt auf unser Stimmrecht verzichten? Nein!

Denn die Stimme, die uns das Wahlrecht gegeben hat, ist ein Machtfaktor, den man nicht unbeachtet lassen darf. Wir müssen versuchen, durch unsere Stimme das Bild des künftigen Senats in einem für uns günstigen Sinne umzugestalten.

Welche anderen Listen kommen für unsere Unterstützung in Frage?

Wir können nur eine Liste wählen, die durch unsere Stimme begründete Aussicht hat, wenigstens eines der drei Senatsmandate für Pommern zu erringen. Das sind die Listen 8 (Chi-je-na) und 7 (N. P. R.).

Für welche dieser Listen wollen wir uns entscheiden? Die Liste 8 ist die Liste der chauvinistischen Rechten, des größten Feindes der nationalen Minderheiten, der es sich vorgenommen hat, die Deutschen durch Entrechtung und Drangsalierung jeder Art aus dem Lande zu vertreiben.

Hier steht der Feind!

Ihn zu schädigen und ihm ein Mandat abzujauchen, ist heute unsere wichtigste Aufgabe, ganz gleich, welcher anderen Partei wir einen Vorteil verschaffen.

Es bleibt uns also nur übrig, uns für die Unterstützung der Liste der Nationalen Arbeiterpartei zu entscheiden. Zwar hat auch die Nationale Arbeiterpartei nicht das notwendige Verständnis für die Rechte der nationalen Minderheiten gezeigt, jedoch können wir mit Befriedigung feststellen, daß nach dem Ausscheiden der Abgeordneten Kurel und Genossen aus dieser Partei deren Führer sich bemühen, den Grundsatz der Gleichberechtigung aller Staatsbürger in Polen ohne Unterschied der Konfession und Nationalität in den Vordergrund zu schieben. Aus den Programmreden in ihren letzten Wählerveranstaltungen ging hervor, daß sie das Entstehen der Ausnahmegesetze gegen irgendwelche Gruppen von Staatsbürgern nicht mitzumachen beabsichtigen.

Deutsche Wähler in Pommern! Stimmt am 12. November für die Liste 7!

Wir können es uns nicht leisten, Gefühlspolitik zu treiben. Verschleht Euch nicht den klaren Gründen der Vernunft! Wer sich der Stimme enthält, fördert die Sache unserer ärgsten Gegner. Darum nochmals

Wählt die Liste Nr. 7!

Kulerski, Hassbach, Szychowski idą razem!

Znaleźli się, jak w korcu maku! Szukali się i nie trudno się znaleźli. Łatwo bowiem łączy ludzi wspólna nienawiść. A zaciekleść nacjonalistów-haketyistów niemieckich wobec Chrześc. Związku Jedności Narodowej jest niemiejsza, jak nienawiść wobec bloku narodowego, wobec ósemki, witosowców pod wodzą p. Kulerskiego i N. P. Rowców z p. Szychowskim na czele.

Tem więc oto tłumaczy się wozwanie p. Kulerskiego do zwolenników listy nr. 1 (P. S. L.), ażeby głosowali w niedzielę do Senatu na siódemkę enpeerowską. To jest też powodem, że niemiecki komitet wyborczy ogłasza, jak to już uczyniła „Posener Neueste Nachrichten“, przed wyborami do Sejmu, odezwę do wyborców Niemców, wzywającą ich, ażeby oddawali w wyborach niedzielnych karteczkę z numerem 7.

Dlaczego więc wzywa się Niemców do głosowania na siódemkę? Bo, panowie Hassbach, Daczko, Baczewski itd mają do Narodowej Partii Robotniczej zaufanie, że, idąc na pasku Belwederu stale razem z socjalistyczną lewicą, popierać będzie taka politykę, która Niemcom wyjdzie na korzyść.

Gadanie o zasadach równouprawnienia wszystkich obywateli jest tylko kwiatkiem, który odezwę ma upiększyć i właściwe przyczyny kroku tego zasłonić.

Jeżeli bowiem chodzi o równouprawnienie obywateli Państwa Polskiego, to obóz narodowy, koncentrujący się w Chrześc. Zw. Jedności Narodowej popiera i popierał zasadę tę stanowczo — czego dowodem głosowanie nad Konstytucją.

O co innego chodzi: „Chijena“ — ósemka — to wróg Niemców — (Hier steht der Feind!) — o ile chodzi o zwalczanie nieuzasadnionych pretensji niemieckich do przyznawania im przywilejów, do pozostawienia w ich

posiadaniu kolonii, do uprzywilejowania języka niemieckiego itd. itd. rzeczy, których rządowi niemieckiemu nigdy nie śniło się nam tubylcom przyznać, a których domagają się dla siebie, nastlanych na ziemi polskie przybyszów — kulturträgerów.

Mają własne szkoły, gimnazja z językiem wykładowym niemieckim, w urzędach i sądach rozmawiać mogą, jak im dziób urósł, według słów Buelowa, mają prawa, o jakich rodacy nasi w Niemczech marzyć nawet nie śmia, — ale to im nie wystarcza. Oni występują według wskazówek z Berlina z bezczelnymi wprost żądaniami ażeby, wiedząc z góry o niemożności spełnienia tych uroszczeń, móc krzyknąć na cały świat o „krzywdzie“, jaka im się rzekomo dzieje.

W postępowaniu tem popiera ich i ośmiela nasza lewica, z którą, z partii, mających widoki jakie takie powodzenia na Pomorzu, idzie zawsze, wiernie im się wysługując, Narodowa Partia Robotnicza.

Dla każdego narodowca jest rzeczą jasną, iż to, co Niemcy tak zalecają, nie może być dla Polski dobrem, gdyż oni napewno dobrze Polsce nie życzą, — nie pragną dla Państwa naszego silnego rządu, przeciwnie, z utęsknieniem upatrują tej chwili, kiedy polski „Saisonstaat“ runie i część im odebrana, a może i więcej, przypadnie im w udziale.

Są oni przeświadczeni o tem, że do celu tego zbliżą ich rządy takie same, jakie mieliśmy dotąd — które spowodowały drożyznę, spadek katastrofalny marki polskiej, — które przywiodły nas prosto nad brzeg przepaści. Chcąc, by robota ta rozwijała się nadal w tym samym kierunku, wzywają, ażeby Niemcy głosowali na siódemkę.

Jesteśmy przekonani, że w rachubach swych się zawiodą, — że wszyscy robotnicy polscy, którzy o tem się dowiedzą, że Niemcy zalecają rodakom swoim siódemkę, zrobią rachunek sumienia i

ławą polda za ósemką.

za Trampczyńskim, Arcybiskupem Teodorowiczem, Patronem Adamskim i tylu innymi szermierzami sprawy, wszystkim nam świętej, a przeciw zbratanej dził tróicy:

Kulerski—Hassbach—Szychowski.

Dla kandydata, siódemki, który chce jeszcze uchodzić za narodowca, z tą chwilą, gdy Niemcy zalecają go jako najodpowiedniejszego na senatora, pozostała jedna tylko droga: Wycofanie swej kandydatury. Każdy Polak, który czuje tak po polsku, jak na prawego narodowca-Pomorzanina przystało, uczyniłby to natychmiast. Pan Szychowski stoi w obecnej chwili na rozdrożu i przed społeczeństwem zdaje egzamin, ażali pracuje dla sprawy, ażali dla zadowolenia własnej ambicji. Chcielibyśmy przypuszczać, że z próby tej wyjdzie zwycięsko charakter mec. Szychowskiego.

Robotniku polski na Pomorzu! Wiemy, że Ty w takich sprawach na równi z resztą braci nie masz żadnych wątpliwości, dla Ciebie droga jest jasno wytknięta i dlatego głosować będziesz ze wszystkimi prawymi Polakami-Katolikami za Chrześcijańskim Związkiem Jedności Narodowej, —

z a ó s e m k ą.

a przeciw zjednoczonym Niemcom i kulerszczykom (witosowcom), upatrującym zbawienie w pokrewnej widocznie sobie siódemce.

List z Górnego Śląska.

O wyborach na Śląsku. — Blok narodowy góra. — Dlaczego Niemcy uzyskali tyle głosów? — Niecoś o drożyznie. — Kwalifikowany robotnik i inteligent nie zarabia tyle, co stenotypistka.

(Od naszego korespondenta).

Katowice, 7 listopada 1922 r.

Tym razem o wyborach na Śląsku coś napisać muszę. Wszak i na Śląsku mimo licznych innych ważnych spraw i bolączek obecnie przecież zainteresowanie wynikiem wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej przewyższa wszystkie inne i każe na chwilę zapomnieć o tem, co nas dotąd najbardziej dręczyło i coraz silniej dręczy — o stale wzrastającej fali drożyznianej, której mimo wszystko pod koniec niniejszej korespondencji poświęcę jeszcze słów kilka.

Tak! I Śląsk bardzo jest zainteresowany wynikiem wyborów, bo też i walka wyborcza tym razem bodaj czy nie była tutaj gorętsza i zaciętsza, niż niedawno temu, walka z okazji wyborów do I-go Sejmu śląskiego. Była tak zacięta i niezwykła, że wielu ludzi małej wiary i mniejszej jeszcze duszy, z powodu licznych w ostatnich czasach głosowań (głosowanie plebiscytowe, wybory do Sejmu śląskiego, obecne wybory do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej) — a stale mimo to pogarszających się stosunków gospodarczych, powiedzieli sobie: „Cóżmi tam pomogą owe ustawiczne głosowania. I tak zamiast być lepiej, jest przecież coraz gorzej!“

I w głupocie swojej pozostali w domu. Górnoślązak w społecznym znaczeniu uchodził i uchodzi dotąd za osobną, ale jedną z najinteligentniejszych warstw społecznych, w narodzie polskim. Oświa-

ta i uświadomienie polityczne w ostatnich 20—30 latach zdziały tutaj cuda.

Mimo to tak wielu górnoślązaków w wyborach tym razem nie wzięło udziału. Tych, co nie głosowali, zaliczyć należy niemal wyłącznie do mniej uświadomionych stronnictw lewicowych polskich, których zdradziecka dla Polski polityka zniechęciła do wszystkiego. Wielu z nich też, którzy poszli na wybory, głos swój oddał na listę odwiecznych wrogów swoich — Niemców. Po części uczynili to ze zemsty, za doznany zawód, po części z głupoty, a w pewnej części także z wyrachowania i egoizmu.

Skorzystali na tem tylko Niemcy. Niemcy utworzyli na Śląsku partię jednolitą, t. zw. blok mniejszości niemieckiej, który wybrał sobie listę nr. 16. listę mniejszości narodowych w Polsce.

Jak wiadomo, w województwie śląskim pozostałe dotąd bardzo wielu Niemców — nie tak wielu z urodzenia, ale za to zgermanizowanych Polaków tzw. „Niemców z przekonania“, dzięki swojemu wychowaniu tj. niemieckiej polityki wychowawczej w szkole i poza szkołą, znaney pod nazwą germanizacji.

W województwie śląskim albo raczej w przyznanej Polsce części Śląska Górnego przeszło jedna trzecia ludności w plebiscycie głosowała za Niemcami. Z góry więc liczyć się z tem było można, że przy wyborach, czy to do Sejmu śląskiego, czy Sejmu Rzeczypospolitej, jedna trzecia oddanych tutaj głosów padnie na Niemców. Rzeczywiście też do Sejmu śląskiego dostało się 14 Niemców tj. blisko jedna trzecia ogółu Sejmu, który składa się z 48 posłów.

Przewidzieć było można, że stosunek ten utrzyma się i przy wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej.

Istotnie też — jak się zdaje — Niemcy śląscy nietylko osiągnęli liczbę jednej trzeciej wszystkich oddanych w wyborach głosów, ale dzięki specjalnej konstelacji wzgl. ustosunkowaniu się sił partyjnych na Śląsku uzyskać mogą również jedną trzecią wszystkich stojących do dyspozycji mandatów poselskich.

Województwo śląskie, jak wiadomo, w trzech okręgach wyborczych, wybiera do Sejmu śląskiego 48, a do Sejmu Rzeczypospolitej 16 posłów tj. w okręgu I (Cieszyn-Pszczyna-Rybnik) 6, w okręgu II (Katowice-Ruda) 5 i w okręgu III. (Świętosławice-Tarn. Góry-Lubliniec) również 5 posłów.

Według dotąd znanych mi wyników tymczasowych Blok Narodowy Korfanteo, jako najsilniejsza grupa polityczna na Śląsku otrzymał w okręgu III. około 45 000 głosów, blok niemiecki (łączący katolików, socjalistów, i nacjonalistów niem.) około 35 000, Polska Narodowa Partia Robotnicza około 13 700 głosów a Polska Partia Socjalistyczna około 11 500 głosów.

Ustosunkowawszy liczebnie siły głosujących tutaj zwolenników poszczególnych partii, przypadłoby około 14 700 głosów na jednego posła. W okręgu III zatem Blok narodowy otrzymałby 3, a Niemcy 2 mandaty. Głosy polskie, skupiając się w N. P. R. i P. P. S. (polska partia socjalistyczna i socjalści polscy) — a jest ich niemało, bo razem około 24 tysiące — poszłyby zatem na marne, bo ani N. P. R., ani P. P. S. według powyższego — prowizorycznego co prawda obliczenia, — nie uzyskały żadnego mandatu. Może gdyby się byli połączyli (tj. N. P. R. i P. P. S.) — otrzymaliby byli jeden mandat.

(Ciąg dalszy na 4-tej stronie.)

który by im w tym przypadku odstąpić musieli Niemcy, tak że i Niemcy otrzymali by tylko jeden mandat zamiast obecnych dwóch.

W drugim okręgu w katowicko-rudzkim, stosunek ten jest nieco odmienny, choć podobny do powyższego. Tutaj Blok Narodowy według dotychczasowych zestawień otrzyma dwa mandaty, blok niem. jeden, N. P. R. jeden i P. P. S. jeden mandat.

W okręgu I, tj. cieszyńsko-pszczyńsko-rybnickim, stosunek prawdopodobnie pozostanie tensam.

Wynika stąd, że Blok Narodowy na Śląsku uzyskał dobrą jedną trzecią wszystkich 15 mandatów; tj. 6—7 mandatów, blok niemiecki 4 lub co najwyżej 5, a reszta — około 4—5 mandatów przypadnie w podziale na N. P. R. i P. P. S., podczas gdy Ludowcy (Piastowcy wzgl. Witosowcy) prawdopodobnie żadnego, a komuniści wogóle żadnego mandatu nie uzyskali.

Taki sam stosunek, jak mi się zdaje — będzie i w reszcie Polski. I tam, jak wynika z dotychczasowych nierzędowych sprawozdań, Blok Narodowy, uzyskał największą liczbę głosów i stanie się najsilniejszą partią w Sejmie. Zaraz po nim postępować będzie — niestety — podobnie jak w Sejmie śląskim — Blok t. zw. mniejszości narodowych: Niemców, żydów, Białorusinów, Rosjan itd., a dopiero po tych postępować będą P. P. S., N. P. R., Witosowcy i inni.

Wracam jednak do spraw drożynianych, dotyczących G. Śląska, które już wyżej potrącić obiecałem, bo sprawy te poniekąd w wysokiej mierze wpłynęły także na wynik wyborów.

Na G. Śląsku wszystkie towary oblicza się w ostatnich czasach na stopie dolarowej. Nieszczęście chce tylko że pracownicy nie otrzymują zapłaty swej w dolarach, podczas gdy hurtownicy i zaleźni od nich detaliści biorą za swój towar dolary, oczywiście przeliczone po kursie marek niem.

W ostatnim czasie na G. Śląsku kilkakrotnie podwyższono pracownikom zarobki. Podczas gdy w roku ubiegłym śląski robotnik i pracownik umysłowy zarabiał miesięcznie około 2000—2500 mk. niem., otrzymuje obecnie 25000—30000, w grudniu według umowy otrzyma 100 proc. więcej, tj. około 50000 mk. niem.

Ze owe 50000 mk., które przypuszczalnie otrzyma w grudniu, znaczą tylko conajwyżej połowę tego, co otrzymał przed rokiem, wynika z następującego:

Przed rokiem funt smalcu kosztował tutaj 12—15 mk. niem. (obecnie 1000 mk. niem.), centnar kartofli 40—50 (obecnie do 1000!), ubranie u krawca 1500—2000 marek (obecnie około 50000 mk.), szklanka piwa 1,50 — 2 mk. (obecnie 50 mk. niem.) itd.

Waluta niem. rzeczywiście jest nieszczęściem dla polskiej części G. Śląska i słusznie Sejm śląski domaga się jaknajspieszniejszego zastawienia jej przez walutę polską. W Polsce zwykła stenotypistka zarabą więcej niż na Śląsku najlepszy, wykwalifikowany robotnik lub pracownik umysłowy. (Stenotypistka w Łodzi zarabiała 120000 mk. polskich, a 48000 mk. n.)

Nie dziw zatem, że na G. Śląsku niezadowolone jest powszechnie i agitatorzy z tego powodu mają łatwą robotę.

A. Pajak.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Sobota: Marcina biskupa. Wschód słońca 7.15, zachód 4.12. Wschód księżycy 00.28, zachód 12.32.

MUZEUUM otwarte w środy i soboty od godziny 12 do 2, w niedziele i święta od godz. 11 do 2.

BIBLIOTEKA I CZYTELNIJA T. C. L. otwarta w dni powszednie od godz. 5—7, dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

—** **Baczność wyborcy!** W niedzielę 12 listopada głosowanie na posłów do Senatu.

Formalności wyborcze odbywają się w ten sam sposób jak do Sejmu z tą tylko różnicą, że wyborca (mężczyzna i kobieta) musi mieć ukończonych lat 30 najpóźniej 18 sierpnia, oraz musi rok mieszkać we województwie pomorskim.

Kartka nasza jest biała kartka z 8-ką, którą dodaliśmy dzisiaj na pierwszej stronie w kilku egzemplarzach.

Należy baczyć, by kartka po za 8-ką była czysta. Nie może więc mieć żadnych dopisków, bo te unieważniają kartkę wyborczą. Nie należy zatem dopisywać na kartce „niech żyje Korfanty“ lub „Haller“, nie należy podpisywać swego nazwiska, bo także kartki są nieważne.

Kartka musi być biała i czysta, a na niej wydrukowana albo czysto napisana 8-ka.

—** **TEATR MIEJSKI.** W piątek, dnia 10 listopada niema przedstawienia.

W sobotę, dnia 11 listopada o godzinie 8-mej wieczorem po raz dziesiąty i ostatni „Burmistrz Stylmond“.

W niedzielę dnia 12 listopada po południu o godzinie 4-tej „Gorąca Krew“.

—** **Z TEATRU MIEJSKIEGO.** W piątek przedstawienia niema.

W sobotę z powodu święta francuskiego uroczyste przedstawienie Maeterlincka „Burmistrz Stylmond“ w wykonaniu najlepszych sił zespołu teatralnego z p. Prus-Wysocką i p. Andrzejewskim na czele. W roli ogrodnika p. Lenk. Reszta obsady tworzą pp. Tokarska, Zbierzyński, Szymański, Zbyszowski, Łoziński i Bajon. Przed przedstawieniem orkiestra odegra hymn francuski.

W niedzielę po południu o godzinie 4-tej po cenach do połowy znizonych Fijałkowskiego komedia w 3 aktach „Gorąca Krew“. Wieczorem „Balladyna“.

W przygotowaniu „Robert i Bertrand“ czyli dwaj złodzieje, wodewil ze śpiewami i tańcami, reżyserii dyrektora J. Lange'go.

— **Z Teatru Miejskiego.** Wczoraj już po raz 3-ci grano pełen humoru wodewil Cyryla Danielewskiego „Polacy w Ameryce“. Publiczność szalenie zapełniła widownię, oklaskując z entuzjazmem świetnych wykonawców poszczególnych ról. Prorokuje się tej sztuce dalsze powodzenie.

—** **Dom Artystów!** Upraszamy wszystkich panów dziennikarzy, literatów, artystów-malarzy, rzeźbiarzy oraz artystów dramatycznych o łaskawe przybycie w niedzielę, dnia 12 bm. o godzinie 12 w południe do sali w restauracji Teatru Miejskiego celem utworzenia Domu Artystów w Grudziądzu, oraz wyboru Zarządu.

Tymczasowy Komitet:

Roman Cichocki. Karol Zbyszowski.

—** **Oliary.** Zamiast wieńca na trumnę śp. Tadeusza Schjndlera złożyli w redakcji naszej 5000 marek Ludwik i Andrusz Gasiorowscy na introitgatornię I drużyny harcerekiej.

—** **Serdeczne podziękowanie p. staroście Ossowskiemu** składa tą drogą opiekun sieroty 10-letniej Cecylii Wiltńskiej p. Bernard Loeffelbein za staranne wyekwipowanie tejże. P. starosta dowiedziawszy się o nędzy małej Cecylii ubrał ją od stóp do głowy i opatrzył ją we wszelką niezbędną garderobę.

—** **Podziękowanie.** Z okazji poświęcenia nowego własnego lokalu złożył „Bank Kredytowy“ w Warszawie, oddział w Grudziądzu na budowę kościoła w Tarpnie 100000 (sto tysięcy) marek, za co wspaniałomyślniej dyrekcji najszczersze składam „Bóg zapłać“.

ks. Dembek.

WIEC

Chrześć. Związku Jedności Narodowej

odbędzie się

dziś w piątek o godz. 7 i pół. wiecz.

na sali TIVOLI.

Przemawiać będzie kandydat do senatu p. prof. Pohman z Wejherowa.

Na wiec ten przeznaczony dla wyborców, uprawnionych do głosowania do senatu, mają wstęp tylko członkowie i sympatycy Chrześc. Związku Jedności Narodowej, mający ponad lat 0 i legitymujący się zaproszeniem, które otrzymać mogą albo w centralnym sekretariacie wyborczym (Groblowa 31) lub u sekretarki przy wejściu na salę (już od godz. 6 i pół)

—** **Baczność Polacy z Ameryki!** Do miasta naszego przybył p. Stanisław Osada, organizator Związku Polaków z Ameryki w Polsce i zaprasza wszystkich Polaków z Ameryki w Grudziądzu zamieszkałych na wspólną naradę.

Ponieważ w miesiącu sierpniu i wrześniu powróciło do Ameryki przeszło 7000 reemigrantów zrażonych trudnościami na jakie się tu natknęli, ci, którzy pragną mimo wszystko pozostać organizują się w wielki, całą Polskę obejmujący związek, aby trudności wspólnymi siłami pokonać.

Narada odbędzie się w sobotę wieczorem o godzinie 7 i pół w cukierni Nowy Świat na ulicy Groblowej.

Z TEATRU.

„Balladyna“

na scenie Teatru Miejskiego w Grudziądzu.

Już kilkakrotnie mieliśmy sposobność wyrazić się dodatnio o pracy Teatru Miejskiego — pracy, która trwa zaledwie kilka miesięcy, a już może się chlubić tak ważnymi sukcesami. Zaprzęta się do niej nie tylko sama Dyrekcja Teatru, lecz wszystkie bez wyjątku czynniki, których zbiorowym wyrazem na zewnątrz jest: Teatr; a więc przedewszystkiem Dyrekcja, jako kierowniczka władza nadzorcza, zespół artystów z swymi reżyserami, malarnią, rekwizytornią, kostiumerami itd. itd., wszystkie dają najlepsze swe siły i chęci, ażeby te kresową placówkę sceniczną nie tylko nie zaprzepaścić, utrzymać, ale dźwignąć na wyżyny, w którychby wspaniała dramat polski czuł się „u siebie“. Praca ta znajduje coraz szersze uznanie wśród mieszkańców naszego miasta, czego dowodem wzmagać się z dnia na dzień frekwencja publiczności, jak i nie mniej nastroj podczas przedstawień.

Z wielu ust wytrawnych melomanów teatralnych, którzy większość życia przepędzili w Warszawie, Lwowie, Krakowie, Poznaniu, a więc tam, gdzie istniały poważne sceny polskie, — słyszeliśmy, że zostali mile „rozczarowani“ „Balladyną“ wystawioną przez Grudziądzki Teatr Miejski. Do zdania tych głosów przychylamy się w zupełności.

„Balladyna“ należy do t. zw. wielkiego repertuaru i nie każda scena może się porwać na odegranie tej tragedii, a to przedewszystkiem z powodu nadzwyczajnych trudności technicznych. Czternaście razy zmienia się podczas jednego przedstawienia dekoracje sceniczne,

—** **Święto francuskie.** Jutro w sobotę przypada z okazji rocznicy rozejmu zawartego dnia 11 listopada 1918 r. święto naszej przyjaciółki Francji.

—** **Uroczyste otwarcie filii Banku Kredytowego,** przeńsionego obecnie do nowych lokali przy ulicy Starej, odbyło się wczoraj o godzinie 5-tej po południu.

Poświęcenia dokonał ks. prob. Dembek. Obecni byli m. i. najpierw klienci tegoż banku pp. mec. Wysocki i p. Fiedler, syndyk Izby przemysłowo-handlowej grudziądzko-starogardzkiej.

O sprawności Banku Kredytowego świadczy fakt, że w Centrali Warszawskiej wkłady wogóle wynosiły 21 735 977 744 marek (za czas od 1 stycznia do 1 listopada br.) a obrót ogólny za ten czas 113 424 243 747 marek.

Placówce tej finansowej z naszej strony życzymy jaknajpomyślniejszego rozwoju.

—** **Dzisiejszy jarmark** jeszcze mniejszą wykazał frekwencję kupujących niżeli poprzedni. Około godziny 10.30 przed południem wielu kupców wobec małego ruchu jeszcze wcale swych kramików nie rozwinęło. Zresztą jak zawsze na tego rodzaju targach nie można było ujrzeć solidnego towaru tylko prawie wyłącznie tanią tandetę. Kupcy miejscowi nie wystawili prawie żadnego towaru. Żydów, którzy zwykle licznie byli zastąpieni, tym razem mniej było na targu. Najwięcej kupowano „krótkie towary“, manufaktury mniej. Jak się w tej chwili dowiadujemy powodem tak późnego rozwinięcia się ruchu jarmarcznego była pogłoska rzucona między kramikarzy, że magistrat pobiera 10000 marek za metr kwadratowy postoju. Po wyjaśnieniu sprawy wielu przestraszonych kramikarzy rozwinęło swe towary. Ruch wzmógł się cokolwiek, lecz frekwencja kupujących pozostała słabą.

—** **Do kogo należy chodnik** przy gmachu poczty, powinien się postarać, by nocą przechodnie nie wykrecali sobie na jego dziurach nóg.

—** **Ciemność egipskie** zapanowały przy zbiegu ulicy Rządowej i Sienkiewicza. Mieszkańcy tych ulic zapraszają miarodajnego w sprawie oświetlenia urzędnika, by bez latarki pofatygował się wśród mroków nocnych w ich okolice — najlepiej na ul. Rządową, na chodnikach której leżą kupki kamieni pozostałych po sadzeniu drzewek — a jeśli nie jest gimnastykiem zawodowym na pewno odchoruje swoją wyćcieczkę, co będzie karą za bagatelizowanie życia ludzkiego. Niemcy mówiąc o ciemnościach w ulicy Rządowej, komentują je znanym łacińskim przysłowiem: „Nomen — omen“. Nie dajmy kpić z siebie!

—** **„Ratujcie“.** Pod tym tytułem wydał propagandystyczną broszurkę Główny Komitet Pomocy Jeńcom i Repatriantom przy Sejmie, na którego czele stoi p. marszałek Tramczyński.

Miejscowy komitet w Grudziądzu otrzymał kilkaset egzemplarzy tej broszurki, która powinna się znaleźć w każdym polskim domu. Cena 100 marek za egzemplarz.

Sprzedaję i pośredniczy w dalszej sprzedaży ekspedycja naszego pisma. Nie szczędźmy grosza na otarcie łez nieszczęśliwym ofiarom wojny.

—** **Za sprzeniewierzenie** powierzonych mu pieniędzy, skazała Izba karna Konstantego M. z Byszkowa (Kongresówka) na 2 lata i dwa tygodnie więzienia.

M. dostał swego czasu od B. Wasilewskiego z Grudziądza jako zadatek na kupno nieruchomości 80000 marek, którą to sumę sobie M. bezprawnie przywłaszczył. Wobec urzędnika policyjnego wylegitymował się jako Jan Majewski. Oczywiście słuszną spotkała go za to kara.

—** **Za pomoc udzieloną** zbiegłemu z więzienia stawał przed tutejszą Izba karną Walenty B. z Zdrojowa. Po przeprowadzeniu rozprawy sąd uwolnił B. od winy i kary.

—** **Za okradzenie swego chlebodawcy** skazany został leśniczy Fr. W. z Mokrego na 9 miesięcy więzienia. W swego czasu sprzedał samowolnie drzewo swego chlebodawcy a sumę 50000 marek uzyskaną ze sprzedaży przywłaszczył sobie.

—** **Telefon Warszawa—Bydgoszcz.** Ministerstwo poczt i telegrafów komunikuje, że z dniem 3 listopada otwarto bezpośrednią komunikację telefoniczną między Warszawą a Bydgoszczą na nowo wybudowanej linii 3 milimetrowej z brązu,

choćby najskromniejsze, na to trzeba mieć odpowiedni, sprężysty personel i dekoracje i... głowę na karku. Na te techniczne trudności porwał się nasz Teatr i wyszedł z nich obronną ręką, dając całość wystawy — na nadzwyczaj trudne warunki — utrzymaną w jednolitym tonie.

Na tym samym poziomie utrzymał się zespół grających w „Balladynie“ artystów, pokierowany wprawą ręką reżysera p. J. Andrzejewskiego. Tak sceny liryczne, jak i o wysokim napięciu dramatycznym znalazły należyty akcent i cieniowanie. Wywijanie się z gry, zbywanie jej było tylko wyjątkowe i może leżało poza wolą tak reżysera jak i artystów; da się ono wytłumaczyć przemęczeniem grających, z których niedeń przez blisko pięć godzin pozostawał na scenie (przedstawienie „Balladyna“ trwa z kilkuminutowymi przerwami około 5 godzin).

Bohaterkę tragedii odtworzyła p. Prus Wysocka. Interpretacja jej, opierająca się na odczuciu, wzmagała wśród publiczności zainteresowanie się akcją. Takie same cechy posiadała gra pp.: Łozińskiego (Pustelnik), Hartmanowej (Wdowa), Drozdowskiej (Alina), Zbierzyskiego (Filon). Postać Grabca odtworzona przez p. Lenka zyskała wielki aplauz publiczności. P. Zbyszowski w roli Kirkora nie czuje się swojsko. Fon Kostryn p. Burskiego dla dalszych rzędów krzesel jest głoszono zupełnie niezrozumiałą. Z postaci fantastycznych najlepszą była Goplana p. Nadwornej; niezłą Skierka p. Tokarskiej i Chochlik p. Mireckiej. Co do wykonawców ról pomniejszych, wywiązali się oni z nich poprawnie.

Niechaj nikt z Czytelników nie uważa niniejszego sprawozdania pean na cześć Teatru, gdyż jest ono tylko uznaniem za dotychczasową pracę i zachętą do dalszej, owocem której będzie zjednanie wszystkich mieszkańców miasta dla polskiej sztuki scenicznej.

Ruch towarzystw.

—(rt) Towarzystwo śpiewu „Moniuszko“ urzęduje w sobotę, dnia 11 listopada br. od godziny 7-mej wieczorem w Bazarze wieczerek taneczny dla członków i proszonych gości. O jaknajliczniejsze przybycie uprzejmie prosi Zarząd.

—(rt) Towarzystwo Polskiej Młodzieży Katolickiej zjedzi w niedzielę 12 bm. Muzeum miejskie. Zbiory tam nagromadzone objaśniać będzie łaskawie prob. wojskowy ks. Łęga. Zbiórka o godzinie 1 po południu na salce parafjalnej, skąd wspólny wymarsz do Muzeum.

Zaleca się, ze względu na cel oświatowy, aby wszyscy druhowie się stawili punktualnie Zarząd.

Z Pomorza.

—** TORUŃ. (Nieszczęśliwy wypadek). W dniu 18-go października br. wpadł do wody wskutek nieszczęśliwego wypadku niejaki Bartkowski Ludwik przy łowieniu ryb. Rybacy i straż pożarna szukali zwłok przez 13 dni, lecz bez rezultatu. Dopiero obecnie udało się wydobyc zwłoki niejakemu Fabjańskiemu Leonowi. Za czyn ten ojciec zmarłego składa mu na tej drodze szczerze podziękowanie.

Z całej Polski.

—** SZAMOTULY. (Zgubione akta wyborcze). Akta wyborcze jednego obwodu powiatu Nowy Tomysł, a mianowicie obwodu Czeskie Stare pod Zbąszczyń, liczącego 163 wyborców do Sejmu i 130 wyborców do Senatu, wysłane pocztą na wybory zaginęły, wobec czego wybory nie mogły się odbyć w niedzielę. Komisarz wyborczy zarządził głosowanie na dzień jutrzejszy. Niezwykły to fakt wyborczy.

—** GŁUSZA, (Pozn.) (Śmierć w stogu.) W pobliżu Głuszyny znaleziono podczas rozbiierania stogu zwłoki Bolesława Jarzęba z Poznania. Przypuszczalnie J. chciał przeocować w stogu i zanurzył się weń do tego stopnia, że się udusił.

—** IŁOWIEC. (Aresztowanie świętokradców). Przed kilku tygodniami w Iłowcu w pow. śremskim okradziono został kościół, gdzie ukradziono kielich złoty z patyną z wieku 17-go, wartości 500 000 marek. Sprawców kradzieży ujęto. Są to: Ignacy Jan i Mieczysław Michalscy, Florian Kowalski i Antoni Bredow, b. wachmistrz policji. Wszystkich osadzono w więzieniu.

—** WARSZAWA. (Walka policjanta z opryskiem kolejowym). Posterunkowy 5-go komisariatu kolejowego, Edward Grube, pełniąc jednej z ostatnich nocy służbę na terenie dworca wileńskiego, otrzymał wiadomość, że szajka opryszków przez parkan od ulicy Białostockiej kradnie szyny kolejowe. Na widok policjanta złodzieje rzucili się do ucieczki. Policjant jednemu z nich zastąpił drogę i schwycił go za rękę. Wtedy złodziej wyjął nóż i usiłował zranić policjanta, oraz odebrać mu rewolwer. W czasie szamotania się padł strzał i kula ugodziła w ścianę parkanu. Na odgłos strzału nadbiegł posterunkowy Morawski, który dopomógł opryszka obezwładnić i odprowadzić do 5-go komisariatu kolejowego. Tam ustalono, że jest to Aleksander Nowicki (nigdzie nie zameldowany). Pozostali złodzieje kolejevi zbiegli.

—** NIEHUSZÓWKA, pow. augustowski. (Okradzenie kościoła). Z kościoła parafjalnego we wsi Niehuszówka, pow. augustowskiego, skradziono monstrancję złotą, kielich srebrny, patyne, puszkę do komunikantów, 3 obrusy lniane, alby białe i jeden welon biały na łączną sumę 390 000 marek.

—** KRAKÓW. (Amatorowie futer). Policja aresztowała onegdaj o godzinie 7 wieczorem 20-letniego Józefa Chytrego, false Pietraszka, znanego złodzieja, w chwili, gdy w towarzystwie zbiegłego współnika usiłował wyrwać okno z wystawy sklepowej Pinkusa Halperna, kupca przy ulicy Senackiej 1-9, przyczem rozbił szybę wystawową. W oknie wystawy znajdowały się futra wartości 500 000 marek, które złodzieje niewątpliwie chcieli skraść.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— Rybołówstwo morskie we wrześniu br. na podstawie sprawozdania ministerstwa rolnictwa i dóbr państw. przedstawia się następująco: Rybaków 1035, łodzi motorowych 53, niemotorowych 364, ilość kilogramów ryb: Iosos — 200, węgorz 27,261, flądra 65,680, śledź 43,600 ino gatunki 41,095. Ogólna ilość złowionych ryb w kilogramach: 177,836. Ogólna wartość połowu: 60.600.000 mk.

Półów węgorzy we wrześniu nie był zbyt wielki z powodu częstych burz. Połowami fląder zajmowali się rybacy z Gdyni i Helu; łowili przeważnie węgorze i śledzie. Rozpoczęto w końcu miesiąca połów śledzi w ilości bardzo małej.

Straty rybaków we wrześniu wynoszą około 500 tysięcy marek, oprócz tego spaliła się jedna łódź wskutek zapalenia się na niej ładunku wapna — strata 500 tysięcy marek.

— Przewóz pocztą wyrobów tytoniowych — jak wyjaśniają władze pocztowo-teleg. — na obszarze jednej i tej samej b. dzielnicy nie podlega żadnym ograniczeniom, natomiast przewóz z jednej do drugiej b. dzielnicy wymaga każdorazowego zezwania generalnej dyrekcji monopolu tytoniowego

— Jakie instytucje nie płacą opłat stemplowych od podań? Ministerjum skarbu przyznało ostatnio osobiste zwolnienie od opłat stemplowych, przypadających od podań i załączników, następującym instytucjom:

1) Polskiemu Towarzystwu Psychologicznemu w Warszawie, 2) szpitalom powszechnym w Małopolsce, zorganizowanym na zasadzie galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 28 lipca 1897 r, 3) fundacji budowy domów zdrojowych dla urzędników skarbowych okręgu izb skarbowych we Lwowie i Krakowie, 4) Związkowi Polskich organizacji rolniczych w Warszawie, 5) Centralnemu Tow. Rolniczemu w Warszawie, 6) Pomorskiemu Towarzystwu opieki nad dziećmi w Toruniu, 7) wydziałowi wykonawczemu zarządu głównego związku inwalidów wojennych Rzecz. Polskiej w Warszawie, 8) Małopolskiemu Towarzystwu Rolniczemu w Krakowie, 9) Towarzystwu Gospodarskiemu Wschodniej Małopolski we Lwowie, 10) Towarzystwu Czynnej Pomocy pracownikom poczty, telegrafu i telefonu Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie, 11) Towarzystwu Naukowemu w Warszawie, 12) Towarzystwu Dobroczyńności dla chrześcijan w Piotrkowie, 13) Zarządowi Głównemu Towarzystwa Szkoły Ludowej w Krakowie i 14) Zgromadzeniu Sióstr Miłosierdzia św. Wincentgo a Paulo w Warszawie.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Za redakcję: Izidor Sredzki

Z bliska i z daleka.**Dzisiejsze Jeruzalem — Geniusz i obłakanie.**

Prof. Dr. Dalman, były kierownik archeologicznego Instytutu niemieckiego w Jerozolimie, doskonały znawca i miłośnik Świętego Miasta udał się roku zeszłego do Stolicy Palestyny. Powróciwszy stamtąd niedawno, dzieli się prof. Dalman wrażeniami ze swego pobytu w powojennym Jeruzalem w szeregu odczytów i artykułów.

Znalzł wielkie zmiany w Jerozolimie. Przedewszystkiem uderza wzrost ogromny ludności żydowskiej i silnie militarna, ba nawet wojownicza postawa jej! Znalazłszy się na swoim gruncie, mając za sobą potężnego opiekuna w rządzie angielskim, którego filozoficzna polityka, dzięki sympatjom byłego premiera i jego najbliższego otoczenia rozzuchwiała żydostwo całego świata — gądziny żydęjskie poczuły nagle w sobie grającą krew Machabeuszów. Dawna „Stolica Pokoju“, jak zwano Jeruzalem, pełna jest dziś zgłębku i szcękę oręża. Spokojne wielbłądy i osły — do niedawna jedynie znane tam środki transportowe — zastąpiły dziś w Jerozolimie hałaśliwe automobile, gnające jak wściekłe, wśród tumanów kurzu po niebrukowanych przeważnie ulicach Świętego Miasta. Nie licząc samochodów ciężarowych i doróżek samych prywatnych automobilu uwija się dziś z górą 150 po Jerozolimie. Wygląd więc i charakter miasta ogromnie wskutek tego się zmienił.

Przyptyw ludności wogóle jest tak wielki że rząd musiał zaprowadzić w Jerozolimie — zupełnie jak u nas — ochronę lokatorów. Bo jeśli wszędzie na świecie szaleje dziś lchwa mieszkaniowa to łatwo sobie wyobrazić którą skórę zdzierają z przybysza w stolicy żydostwa. Ruch budowlany rozwija się wprawdzie bardzo silnie, ale na razie buduje się gorączkowo przeważnie same gmachy publiczne.

I tak na jednym z licznych wzgórz Świętego Miasta dumnie wznoszą się mury niewykofczonego jeszcze uniwersytetu żydowskiego, a obok szereg budujących się gmachów rządowych. Naiokazalsze z tych budowli wskazuje sobie miejscowa ludność żydowska, szepcząc między sobą z trwożliwą czcią, że w pałacu tym zamieszkać ma nowy król judzki. Jedno z pism ententy skorzystało z tego i zdaje się jako dowcip puściło wersję, że królem tym ma zostać znany z czasu swej sławnej podróży na wschód excesarz Niemiec — Wilhelm II., co niesłychane oburzenie wywołało w kołach konserwatystów niemieckich.

Jest też w projekcie budowa żydowskiej akademii sztuk pięknych i szkoły sztuki stosowanej w Jerozolimie. Istnieją fundusze i przygotowane materiały pod budowę całego szeregu po europejsku urządzonych szpitali przytułków i ochronek. Jednym słowem krząta się niesłychanie nacjonalisci żydowscy w odrodzonej ojczyźnie. Oby tylko ten wskrzeszony przez Lloyd George'a raj na ziemi zdołał ściągnąć do swych rozkoszy jaknajwiększą ilość osobników wybranego narodu i odczytywać nieco naszą biedną zażydżoną Polskę z tego wrogo i rozkładającego elementu, jakim są wszędzie żydzi.

Lecz kto chce jeszcze zobaczyć Święte Miasto w jego charakterze spokoju i powagi, pełne biblijnych wspomnień i drogie sercu każdego wyznawcy boskiego ministra z Nazaretu, ten niech się spieszy. Niedługo bowiem wrzask i arogancja przybyszów z Nalewek, gorączkowy ruch uliczny wiecznie handlującego narodu, europejskie wielkie budowle i zgłębki, automobili zedra z Jeruzalem dostojną szatę dawnej „Stolicy Pokoju.“

Ludzie obdarzeni geniuszem uchodzą — i słusznie — za wybrańców losu, specjalnych pomazańców Bożych, wykwyty natury itd. itd.

Zastanawiającem jest jednak, jak często geniusz idzie w parze z rozstrojem nerwów, z zaburzeniami umysłowymi, a nawet historia podaje nam nieszliczną ilość wypadków gdzie rozstrój taki u ludzi genialnych kończył się wprost zupełnym pomieszeniem zmysłów.

I tak, — że wymienię tylko bardziej znane wypadki — myśliciel i magista, marzyciel i socjolog, jeden z duchowych ojców Wielkiej Rewolucji francuskiej, Jan Jakób Rousseau zdradzał przez całe życie anomalie umysłowe. Zdarzało mu się np., że mieszkając w hotelu, nagle i bez przyczyny żadnej, z hotelu tego uciekał, pozostawiając rzeczy, garderobę, wszystko co miał przy sobie, aby już nigdy tam nie powrócił. Cierpiał na silną manię prześladowczą bywały okresy że nie jadł nic prawie, uwidziawszy sobie, że przekupiono jego służącego i że tenże zobowiązał się dosypać trucizny do potraw. Co więcej — podejrzewał jakieś zło, wroga dla siebie siły w naturze i był przekonany, że żywoły wszystkie sprzysięgły się przeciwko niemu Cierpiał też na manię wielkości — bo pewnego dnia napisał list do Pana Boga. Nie był to tylko literacki wybrzyk bo Rousseau swój list do Pana Boga złożył na ołtarzu w katedrze Notre Dame w Paryżu i tam go pozostawił.

Filozof August Comte zwarłował nagle, przed pe-

nem audytorjum, podczas wykładu. Opuścił salę, błaskał się kilka dni po mieście bez celu, a powróciwszy do domu, wywabiał zonę na wycieczkę i chciał ją utopić w jeziorze Wtedy dopiero spostrzeżono się, że wielki człowiek cierpi na pomieszenie zmysłów.

Schopenhauer, przez całe życie był człowiekiem w najwyższym stopniu niezrównoważonym i dziwaczny. Często widziano go, jak idąc ulicą, rozmawiał sam z sobą głośno zapalał się, kłócił i wymachiwał zapalczywie rękoma. Był tak gwałtownym, że wpadłszy raz w pasję, złamał rękę gospodyni wynajmującej mu mieszkanie. Zbrodnią, którą odpokutowała tak ciężko biedna kobieta było że odważyła się hałasować w przedpokoju podczas gdy mistrz u siebie pracował! Do szalu doprowadzało go np. gdy widział, że ktoś błędnie przez dwa p napisał jego nazwisko. Innem jego dziwactwem było, że nie golił się nigdy — stanowczym był wrogiem pędzla i brzytwy, a tylko opalał sobie stałe zarost na twarzy. Anormalnym także był u niego strach przed chorobą i śmiercią. Apostoł pesymizmu — głosiciel zasady, że wszystko dzieje się najgorzej, w najgorzej urządzonym świecie, który logicznie powinien być uważać zgon za wyzwolenie z katongi życia obawiał się choroby i śmierci tak bardzo, że epidemia jakakolwiek była w stanie wypędzić go z miasta, które zamieszkiwał! Człowiek czystej nauki — a więc zdawałoby się oderwany od rzeczy doczesnych, bał się panicznie złodziei i pieniędzy swe chował w sienniku.

Jeden z największych geniuszów ludzkości Newton umarł obłąkany. Dante miał halucynacje. Genialny kompozytor Robert Schumann, Donizetti, Deslbes twórca Coppelii, skończył pomieszeniem zmysłów. Ten ostatni, już jako starszy człowiek, usłyszawszy po raz pierwszy muzykę Wagnera, doznał tak silnego wrażenia, że zwarłował. Z malarzy nasz Podkowiński, którego geniusz zapowiadał się tak świetnie i potężnie zwarłował i w napadzie szału pocałował na drobne kawałki nieśmiertelne swe płótno „Szał“. Tylko piętyzmowy i niezmordowanej cierpliwości przyjaciół udało się posklejać obraz i uratować to wspaniałe dzieło dla potomności.

Uderza też, że wśród potomstwa wielkich ludzi spotyka się tak często wypadki warjacji lub strasznych, chorobliwych małogów Syn Tacyta, Bernardin de St. Pierre'a, Mauriniego, córka Wiktora Hugo byli warjaci. — Cycero miał syna nałogowego pijaka i złodzieja.

Zdawałoby się, że nie danem jest bezkarnie wybić się człowiekowi geniuszem ponad szary tłum jego współbliznich.

J. Scibor.

